

BR PIET VAN ROOY
geboren te Vught op 20 mei 1932
overleden te Dongen
6 juli 2001

Op 6 juli 2001 overleed in de ziekenafdeling van Broederhuis Glorieux na voorzien te zijn van het sacrament van de zieken onze dierbare medebroeder Piet van Rooij Broeder Celestinus.

Als jongeman al had Piet bijzondere aandacht voor mensen in moeilijke situaties. Hij zocht naar een weg om zijn sociaal gevoel vorm te geven. Die weg vond hij tenslotte bij de broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes te Dongen.

Broeder Piet werd na zijn eerste professie op 19 maart 1960 ingezet in het opvoedingswerk, achtereenvolgens in Mariaoord in Vught, in het Observatiehuis in Doorn en in het Sint-Jozefhuis in Den Bosch.

De man met een groot hart voor de zwakken in de samenleving werd in 1966 gevraagd om met enkele medebroeders een nieuw werk te beginnen in Spanje. In Astorga begonnen zij met de opbouw van het Instituut "COSAMAI". Met zijn uitbundige fantasie en zijn grote creativiteit kon Broeder Piet zich uitleven in de opbouw van het Instituut. Hij wist waar hij mee bezig was: kansen scheppen voor de geestelijk en lichamelijk invalide kinderen.

Na achttien jaren Spaanse sfeer met veel mooie en goede contacten, met de vreugde en de warmte van het Spaanse land, maar ook met de tegenslagen eigen aan pionierswerk keerde Piet in 1984 weer terug naar Nederland.

Daar zien we hem bezig in de Hermeshoeve in Vught, in het Opvangcentrum te Eesergroen, in Vessem, op plekken en plaatsen waar de zelfkant om de hoek komt kijken. In 1991 verhuisde Broeder Piet naar Oostakker en werkte mee in het opvangcentrum "De Kromme Boom".

Onverwacht werd hij daar geconfronteerd met eigen lichamelijke problemen. Piet van Rooij, die bekend stond als een echte humorist, werd een gehandicapt mens. De door zijn handicap opgelegde beperkingen vielen hem zwaar.

Broeder Piet kon genieten van de geneugten van het leven, hij kon mensen laten lachen in voordrachten en sketches, zijn sterke verhalen waren bekend en zijn boek "De Probleemzoeker" bevat veel humoristische verhalen, maar "het probleem" leefde ook in hemzelf.

Onrust, angst, zwaarmoedigheid maakten het aanvaarden van zijn lichamelijke kwalen moeilijk.

In 1998 kwam hij naar Dongen. Broeder Piet had speciale zorg nodig en dat was hard voor zijn zelfstandigheidsgevoel. Steeds meer voelde hij dat zijn levenskrachten langzaam wegvloeiden.

Hij was een man waarin godsdienstigheid sterk verbonden was met de zorg voor de "minste der mijnen". Hij wist dat hij kracht kon vinden bij Hem die troost van armen, zieken en misdeelden wordt genoemd. Hij vroeg om het sacrament van de zieken. Na het ontvangen van dit sacrament kwam er rust in Piet.

Op 6 juli ging Piet van ons heen en mocht hij de volledige en permanente rust vinden bij zijn God die hij door zijn gebed en de zorg voor de vele "kleinen" die hij liefhad, steeds nabij was geweest.